

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 266/2015
01.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиље С.П. из Ј., коју заступа пуномоћник М.С., адвокат из Ј., против тужене В.б. а.д. Н.С., коју заступа пуномоћник М.И., адвокат из Б., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3452/13 од 14.08.2014. године, у седници већа од 01.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3452/13 од 14.08.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П1 422/11 од 25.07.2013. године, у ставу 1. усваја се тужбени захтев тужиље па се поништава као незаконито решење тужене број 01.1-823/26-хр од 21.07.2011. године а којим је тужиљи отказан уговор о раду број 1-2871/849-1 од 29.08.2003. године. У ставу 2. обавезује се тужена да тужиљи уместо враћања на рад исплати на име накнаде штете 434.366,40 динара са законском затезном каматом почев од 25.07.2013. године па до коначне исплате. У ставу 3. обавезује се тужена да тужиљи на име трошкова поступка исплати 81.000,00 динара у року од осам дана по пријему пресуде под претњом извршења.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3452/13 од 14.08.2014. године, у ставу 1. одбацује се као неблагоприятна жалба тужене изјављена против пресуде Основног суда у Јагодини П1 422/11 од 25.07.2013. године. У ставу 2. уступа се Вишем суду у Јагодини на стварну надлежност спис предмета Основног суда у Јагодини П1 422/11 ради одлучивања по жалби тужиље изјављеној против решења о трошковима поступка која је садржана у ставу 3. изреке пресуде Основног суда у Јагодини П1 422/11 од 25.07.2013. године.

Против решења Апелационог суда у Крагујевцу тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка.

Тужиља је доставила одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији на основу члана 412. ст. 3. и 5. и члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04 и 111/09) у вези члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/2011 и 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд суд пази по службеној дужности, нити је пред другостепеним судом учињена повреда поступка из члана 361. став 1. у вези члана 107. став 2. ЗПП на коју се у ревизији указује (ревизија се погрешно позива на одредбе ЗПП "Службени гласник РС" 72/11 и 55/14).

Из решења Апелационог суда у Крагујевцу против кога је изјављена ревизија произилази, што и ревизија не доводи у сумњу, да је тужена примила првостепену пресуду 17.10.2013. године, да је рок за жалбу од осам дана истицао 25.10.2013. године (петак радни дан), да је тужена против првостепене пресуде изјавила жалбу али исту није предала преко поште препорученом пошиљком већ је исту послала 25.10.2013. године *post express-om*, а та жалба је приспела у суд 28.10.2013. године. У таквој ситуацији другостепени суд налази да је жалба неблагоприятна јер није предата на пошту као препоручена пошиљка због чега се као дан пријема не може рачунати дан предаје пошти већ дан пријема жалбе у суд то јест 28.10.2013. године, а то је по истеку жалбеног рока.

Правилно је закључио другостепени суд да је жалба тужене неблагоприятна. Закон о парничном поступку у члану 107. став 2. предвиђа да се дан предаје поднеска упућеног суду преко поште препорученом пошиљком или упућеног телеграфским путем сматра као дан предаје суду. У бројним изменама Закона о парничном поступку ова одредба није мењана тако да је она у парничном поступку била присутна и у претходном а и у закону који је донет после закона који се у овом случају примењује. Непознавање те законске одредбе не може се правдати неукошћу тужене као странке, како то наводи ревизија, тим више што је тужена у поступку имала стручно заступање. ЗПП је установио погодност код рокова по којој се у случају предаје писмена на пошту искључиво препорученом пошиљком дан предаје пошти сматра као дан предаје суду. Таква погодност се темељи на одредбама Закона о поштанским услугама ("Службени гласник РС" 18/05 и 30/10). Тај закон у чл. 19. и 20. разликује резервисане поштанске услуге од свих других поштанских услуга. У резервисане поштанске услуге убраја и пријем, пренос или уручења писмена у судском поступку при чему резервисане поштанске услуге обавља пошта као јавни поштански оператер. Све друге поштанске услуге представљају комерцијални сервис где јавни поштански оператер али и други поштански оператери конкуришу на тржишту поштанских услуга, а у такву врсту услуга спада и слање пошиљке *post express-om*. Управо због тога што пошта код препоручене пошиљке иступа као носилац јавних овлашћења и утврђена је поменута погодност око рачунања рокова. Правилник о општим условима за пружање поштанских услуга, на који се позива ревизија, издваја и дефинише препоручену пошиљку што значи да не стоји навод из ревизије да појам препоручене пошиљке није јасан и дефинисан. Тај појам је толико познат и присутан у свакодневном животу да се може сматрати и опште

познатим. С обзиром да се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност одлуке другостепеног суда, одлучено је као у изреци на основу члана 405. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**